

Kärsimys ja Jeesuksen paluu

1. Piet. 4:7-19

7. **Kaiken loppu on lähellä. Olkaa siis ymmärtäväisiä ja raittiita voidaksenne rukoilla.**

8. Ennen kaikkea olkoon teidän **rakkautenne** toisianne kohtaan **kestävää**, sillä **rakkaus peittää syntien paljouden**.

9. Olkaa **vieraanvaraisia** toinen toisellenne, **nurisematta**.

10. **Palvelkaa** toisianne Jumalan moninaisen armon hyvinä taloudenhoitajina sillä **armolahjalla**, jonka **kukin on saanut**.

11. Jos joku puhuu, **puhukoon** kuin **Jumalan sanoja**. Jos joku **palvelee**, palvelkoon sen **voiman** mukaan, jonka **Jumala antaa**, että **Jumala tulisi kaikessa ylistetyksi Jeesuksen Kristuksen kautta**. Hänen on **kunnia ja valta, aina ja iankaikkisesti**. Amen.

12. Rakkaani, älkää **oudoksuko** sitä **tulenpoltetta**, jossa olette ja jossa teitä nyt **koetellaan**, ikään kuin teille **tapahtuisi jotakin outoa**.

13. Päinvastoin **iloitkaa** sitä mukaa kuin olette **osallisia Kristuksen kärsimyksistä**,

jotta saisitte **iloita ja riemuita** myös hänen **kirkkautensa ilmestyessä**.

14. Jos teitä **pilkataan Kristuksen nimen tähden**, olette **autuaita**, sillä kirkkauden ja **Jumalan Henki lepää päällänne**.

15. Älköön näet kukaan teistä **kärsikö** **murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tai siksi**, että **sekaantuu hänelle kuulumattomiin asioihin**.

16. Mutta jos hän **kärsii kristittynä**, älköön hävetkö, vaan **ylistäköön tästä nimestään Jumalaa**.

17. Aika on **tuomion alkaa Jumalan huoneesta**. Mutta jos se alkaa meistä, mikä onkaan niiden loppu, jotka eivät tottele Jumalan evankeliumia?

18. Jos **vanhurskas** **vaivoin pelastuu**, **mihin joutuukaan jumalaton ja syntinen?**

19. Sen tähden myös ne, jotka **kärsivät Jumalan tahdon mukaan**, **uskokoot sielunsa uskollisen Luojan haltuun ja tehköt sitä, mikä on hyvää**.

Kysymykset

Mitä mahtoi olla Pietarin mielessä, kun hän kirjoitti sanat: "Kaiken loppu on lähellä?" Millaiset johtopäätökset Jeesuksen toisen tulon odottamisesta tulee kristityn arkielämään tehdä? Mikä merkitys ja päämäärä on armolahjoilla? Mitkä niistä ovat tärkeimpiä? Miksi Pietari palaa aina uudestaan uskoviin kärsimykseen? Millainen autuus niihin liittyy? Mitä nimi kristitty merkitsee ja miksi siitä nimestä tulee ylistää Jumalaa? Millaisen tuomion Jumalan kansa tulee saamaan? Entä jumalaton? Mikä on kärsimyksissä selviämisen salaisuus? Näitä kysymyksiä Pietari sivuaa tämänkertaisessa jaksossamme.

Kaiken loppu

Kaiken loppu on lähellä. Olkaa siis ymmärtäväisiä ja raittiita voidaksenne rukoilla.
(7)

Pietari on lyhyessä kirjeessä viitannut jo kolme kertaa Jeesuksen toiseen tulemiseen. Nyt hän käyttää siitä nimitystä "kaiken loppu". Vielä jatkossakin hän palaa asiaan kerran. Toisaalta hän toistaa teemaa kärsimyksestä seitsemän kertaa tässä kirjeessään. Hän liittää nämä kaksi asiaa saumattomasti toisiinsa. Sillä kärsimyksellä, jota uskova nyt kärsii, on suuri merkitys nimenomaan silloin, kun Jeesus palaa kirkkaudessaan.

Luulen, että kirjettä kirjoittaessaan Pietari muisteli Jeesuksen sanoja viimeisellä ehtoollisella: *Minun Isäni kodissa on monta huonetta. Ellei niin olisi, sanoisinko teille, että menen valmistamaan teille sijaa? Vaikka minä menenkin valmistamaan teille sijaa, tulen takaisin ja otan teidät luokseni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.* (Joh. 14:2-3) Jeesuksen toisen tulon merkitys on siinä, että saamme päästä sinne, missä Jeesus on eikä meidän tarvitse milloinkaan lähteä pois hänen luotaan. Saamme iäti katsella Häntä kasvoista kasvoihin. Saamme ihastella Hänen kirkastettua olemustaan, joka säteilee lempeää ja nöyrää rakkautta meitä kohtaan. *Saamme iloita ja riemuja myös hänen kirkkautensa ilmestyessä.* (13)

Armon aika loppuu

Jeesuksen toisessa tulemisessa loppuu ensinnäkin armon aika eli se Pyhän Hengen työn jakso, jona Hän kutsuu ihmisiä parannukseen ja uskon kautta Jeesukseen pääsemään osalliseksi iankaikkisesta pelastuksesta. Vertauksessaan tyhmistä ja viisaista neitsyistä Jeesus käyttää ilmaisua ”ovi suljettiin”. Mikään ei liene kamalam-paa kuin jäädä lukitun oven taakse, kun Herran luona alkavat taivaalliset hääjuhlat. Mikä järkytys tajuta, että myöhästyin. Kun juna on lähtenyt ei ole mitään merkitystä, myöhästytkö minuutin vai puolituntia. On hirveää jäädä pimeyteen, kun valon juhlat alkavat.

Koska Jumala viisauudessaan ei ole antanut meille tietoa Jeesuksen paluun hetkestä, meidän on valmistauduttava siihen niin, että se voi tapahtua millä hetkellä tahansa ja oltava valmiit ottamaan Hänet vastaan. Sillä hetkellä kaikki kiireemme loppuvat. Mitään tärkeämpää tehtävää ei siis voi olla, kuin Hänen tulonsa odottaminen. Jos et vielä ole varma siitä, että Jeesuksen tulo merkitsee sinulle pääsyä kirkkauten valtakuntaan, niin käy kiireesti tekemään parannus, tunnusta Hänelle väärät tiesi, pyydä Häneltä armoa Golgatan uhriin vedoten ja pääsyä sisälle Jumalan valtakuntaan Jeesuksen hallintavallan alle. Nyt tänään jatkuu vielä armon aika, mutta huomisesta emme tiedä, olemmeko vielä elossa vai emme.

Uskovien kärsimys loppuu

Jeesuksen toiseen tulemiseen loppuu myös uskovien elämässä kaikki kärsimys, tuska, ahdistus. Kaikki sairaudet paranevat, uusi ylösnousemusruumis takaa myös sen, että mitään kuolemaa ei ole Herran omilla edessään. Ilmestyskirja kuvaa asiaa näin:

"Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Hän asuu heidän keskellään, ja he ovat hänen kansojaan. Jumala itse on heidän kanssaan, heidän Jumalansa. Hän pyyhkii kaikki kyyneleet heidän silmistään, eikä kuolemaa enää ole, ei surua, ei parkua eikä tuskaa, sillä kaikki entinen on mennyt." (Ilm. 21:3-4)

Mitään kirousta ei enää ole. Siellä on Jumalan ja Karitsan valtaistuini, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä. He näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsassaan. Yötä ei enää ole, eivätkä he tarvitse lampun valoa eivätkä auringon valoa, sillä Herra Jumala valaisee heitä. Ja he hallitsevat aina ja ikuisesti. (Ilm. 22:3-5)

Valmistautuminen Jeesuksen paluuseen

Pietari antaa nyt yksityiskohtaiset ohjeet siitä, millaista elämää uskova viettää valmistautuessaan ottamaan Jeesuksen vastaan. Kysymys ei ole mistään rauhatommasta edes taas juoksemisesta ja hätäilystä tai pingotuksesta, jotta kaikki tarpeelli-

nen olisi tehty valmiiksi. Päin vastoin ensimmäinen ja tärkein asia on rukoilla. Mutta kysymys ei ole millaisesta rukouksesta tahansa, vaan *ymmärtävästä, harkitsevasta ja hengellisesti raittiista rukouksesta*. Sellaisessa rukouksessa Herran edessä elävä tarkkailee aikain merkkejä, suorittaa järjestelmällisesti niitä tehtäviä, jotka Herra seurakunnalleen antoi: Julistaa sanaa ja palvelee rakkaudella ihmisiä, jotta he voisivat päästä osalliseksi Jumalan valmistamasta pelastuksesta.

Vapaana katkeruudesta

Ennen kaikkea olkoon teidän rakkautenne toisianne kohtaan kestävä, sillä rakkaus peittää syntien paljouden. (8)

Valmistautuminen Jeesuksen paluuseen ei ole yksilösuoritus vaan tapahtuu yhdessä muiden uskovien kanssa paikallisseurakunnassa. Samalla kun yhteen kokoontuva seurakunta jumalanpalveluksissaan pitää kenraaliharjoitusta Jeesuksen paluulle, sen keskellä vallitseva rakkaus testataan sillä, miten hyvin annamme anteeksi niille, jotka ovat rikkoneet meitä vastaan.

Jokaisen uskovan, joka odottaa Jeesusta takaisin on taisteltava itsensä vapaaksi kaikkinaisesta katkeruudesta ja haluttomuudesta antaa muille anteeksi heidän rikkeitään. Tuota taistelua ei tietenkään käydä oman voiman varassa, vaan nöyrytyksellä tunnustamaan oma katkeruus ja viha toisia kohtaan kadottavaksi synniksi ja tunnustamalla se Herralle anoen sitä anteeksi ja pyytäen siitä vapautusta Jeesuksen uhriveren tähden. Herralta saadun armahduksen voimassa voimme sitten antaa veljille ja sisarille heidän syntinsä anteeksi samoin, kuin voimme anoa myös vihamiehillemmme Herran armoa ja pelastusta.

Vieraanvaraisuus

Olkaa vieraanvaraisia toinen toisellenne, nurisematta. (9)

Voi olla, että ihmettelemme, miksi juuri vieraanvaraisuus mainitaan tärkeänä rakkauden ilmaisun muotona Jeesuksen paluun valmistauduttaessa. Mutta Pietari kirjoittaa niille, jotka joutuivat kärsimään monenlaista vääryyttä, taloudellisia menetyksiä ja vainoa. Niissä maissa, joissa nytkin kristittyjä vainotaan, Herran omien vieraanvaraisuus on äärettömän tärkeä todistus Herraa odottavasta sydäimestä, kun uskovat uhraavat omasta vähästään niiden hyväksi, joilta puuttuu vielä enemmän. Moni sen kokenut on kääntynyt Herran puoleen. Kun nälkäinen jakaa omastaan vielä nälkäisemmälle, sitä ei voi saada aikaan muu kuin aito rakkaus. Toisaalta kyllä helpommissakin oloissa vieraanvaraisuus on yksi tehokkaimpia tapoja osoittaa rakkautta, sillä ympärillämme on tavattoman paljon niitä, jotka kärsivät yksinäisyydestä.

Meillä voi tietenkin olla vääriä asenteita vieraanvaraisuuden suhteen. Voimme pitää tarjottavaa ateriaa tärkeämpänä kuin keskinäistä sydänten jakamista, niin kuin Martta aikanaan. Toisaalta voimme pitää ruuanlaittoa tai kahvin keittoa liian vähäpätöisinä asioina ja kurotella näyttävämpiä rooleja kohti. Meillekin Pietari sanoo: ”Älä nurise, tyydy tehtävääsi ja tee se Herran kunniaksi. Niin löydät siinä palvelemisen ilon.”

Armolahjat

Palvelkaa toisianne Jumalan moninaisen armon hyvinä taloudenhoitajina sillä armolahjalla, jonka kukin on saanut. Jos joku puhuu, puhukoon kuin Jumalan sanoja. Jos joku palvelee, palvelkoon sen voiman mukaan, jonka Jumala antaa, että Jumala tu-

lisi kaikessa ylistetyksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kunnia ja valta, aina ja iankaikkisesti. Aamen. (10-11)

Herra on jakanut Hänen paluunsa odottajille monenlaisia ja monia armolahjoja. Niillä meidän tulee palvella toisiamme, seurakuntaa ja pimeydessä vaeltavaa maailmaa, jotta se löytäisi valon Herrassa ja voisi ottaa Jeesuksen vastaan, kun Hän saapuu kuninkuudessaan.

Joku on sanonut, että armolahjat eivät ole tarmolahjoja. Sillä hän tarkoitti, että lahjoja ei voi ansaita millään innokkaalla ja tarmokkaalla työllä Jumalan valtakunnassa. Uskovan pelastus on yksin armosta Kristuksen tähden. Samoin kaikki erilaiset armolahjat, jotka Herra omilleen jakaa ovat täysin armoa ja lahjaa, jotka on tarkoitettu käytettäväksi Jumalan kunniaksi eikä osoitukseksi esimerkiksi omasta hengellisyyden tasosta. Suuri kiusaus uskovilla onkin vertailla ja jopa kadehtia toisten saamia armolahjoja. Pikemminkin saamme olla Jumalalle kiitollisia niistä lahjoista, jotka Hän on antanut muille uskoville, sillä niiden kautta Herra jakaa omaa hyvyyttään juuri meille.

Kaiva lahjasi esiin

Jokaiselle uskovalle Herra on antanut jonkun armolahjana ei siis palkintona vaan vapaana lahjana. Ei ole olemassa yhtään uskovaa, jolle Herra ei olisi antanut jotain armolahjaa. Kun kuitenkin monet väittävät, ettei heillä ole mitään sellaista, kysymys on pikemminkin siitä, että he ovat ehkä kateudesta niitä kohtaan, joille Jumalan on jakanut monia ja näyttäviä lahjoja, kaivaneet oman vaatimattoman lahjansa maahan ja kieltäytyneet käyttämästä sitä Herran työssä ja Herran kunniaksi. Jokaisen tulee miettiä, mikä tai mitkä luonnolliset syntymälahjat, jotka Herra haluaa pyhittää käyttöönsä, ja mitkä erityiset henkilölahjat hän on saanut. Niitä ei ole annettu meille kunniamerkeiksi vaan työkaluiksi, joilla voimme palvella muita Jumalan seurakunnassa ja evankeliumin työssä. Kaiva siksi oma(t) armolahjasi esiin ja käytä sitä/niitä.

Työkaluja tärkeämpi on sen käyttäjän pyhitys

Koska armolahjat ovat työvälineitä, ratkaisevaa on se, miten niitä käytetään. Sen taas määrittää pyhityksemme eli se määrä rakkautta, minkä Pyhä Henki on saanut meissä synnyttää. Ilman nöyrää ja kuuliaista vaellusta vaaramme on käyttää saamiamme lahjoja väärin, oman itsemme pönkittämiseksi. Saamiemme lahjojen määrä ei kerro mitään hengellisen elämämme tasosta. Vasta niiden oikea ja nöyrä käyttö voi siitä jotain puhua, sillä silloin annamme kunnian lahjojen antajalle Herralle itselleen.

Lahjojen moninaisuus

Pietari toteaa, että armolahjat ovat moninaiset, mutta ottaa sitten niistä esimerkiksi vain kaksi. Paavali taas luettelee niitä melkoisen listan kuten esimerkiksi:

Meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, joka on meille annettu. Se, jolla on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan kuin hänellä on uskoa. Se, jolla on palvelutehtävä, palvelkoon, jolla opettamisen lahja, opettakoon. Se, jolla on kehottamisen lahja, kehottakoon. Joka antaa, antakoon vilpittömästi. Joka johtaa, johdattakoon tarmokkaasti. Joka harjoittaa laupeutta, tehkööön sitä iloiten. (Room. 12:6-8)
Armolahjoja on erilaisia, mutta Henki on sama. Myös palvelutehtäviä on erilaisia, mutta Herra on sama. Voimavaikutuksia on erilaisia, mutta Jumala, joka kaiken kaikissa vaikuttaa, on sama. Hän antaa Hengen ilmetä itse kussakin yhteiseksi hyö-

dyksi. Niinpä toinen saa Hengen kautta viisauden sanat, toinen saman Hengen vaikutuksesta tiedon sanat, toinen saa uskon samassa Hengessä, toinen taas parantamisen armolahjat samassa Hengessä, toinen saa lahjan tehdä voimallisia tekoja, toinen profetoimisen lahjan, toinen henkien erottamisen lahjan, toinen eri kielillä puhumisen lahjan, toinen taas lahjan selittää kieliä. Kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, joka jakaa kullekin erikseen niin kuin tahtoo. (1. Kor. 12:4-11)

Paavali antaa kyllä kehotuksen anoa parhaita armolahjoja, sillä seurakunnan rakentamiseksi ne ovat tarpeellisia. Mutta samalla on tiedostettava, että Pyhä Henki jakaa niitä oman tahtonsa mukaan. Niitä annetaan myös kulloisenkin tilanteen vaatimalla tavalla. Joskus on pitkiäkin aikoja, jolloin esimerkiksi henkilalahjoja ei ole esiintynyt paljon, joskus taas pioneerilähetyksen keskellä ne ovat olleet korostetusti käytössä.

Sanan palvelu ja pöytäpalvelu

Jos joku puhuu, puhukoon kuin Jumalan sanoja. Jos joku palvelee, palvelkoon sen voiman mukaan, jonka Jumala antaa, että Jumala tulisi kaikessa ylistetyksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kunnia ja valta, aina ja iankaikkisesti. Aamen. (10-11)

Nyt Pietari kuitenkin korostaa vain kahta armolahjaa, jotka ovat välttämättömät aina ja kaikissa elämäntilanteissa ja aikakausina. Ne ovat Jumalan sanan julistus ja kristillinen palvelu eli diakonia. Sanan palvelijan tulee huolehtia erityisesti siitä, että hänen puheensa pitää yhtä Jumalan ilmoitetun sana eli Raamatun kanssa. Tämä ei rajoitu vain jumalanpalvelusten tai evankelioimiskokousten saarnoihin vaan koskee myös kaikkea seurakunnan opetustointia aina lapsi- ja nuorisotyöstä, rippikouluista, raamattupiireistä alkaen sielunhoitoon asti. Pelastuakseen ihmisen on päästävä kosketuksiin nimenomaan evankeliumin sanan kanssa, sillä sen kautta Pyhä Henki vaikuttaa pelastusta ja hengellistä uudistumista.

Koska evankeliumi on sanoma Jumalan rakkaudesta, joka ilmeni Jeesuksen kärsimyksessä ja ylösnousemuksessa, niin sen luonnollinen vaikutus pelastuneessa ihmisessä on käytännöllisen rakkauden osoittaminen. Jeesus sovitti ristillä synnit, otti kantaakseen sairautemme ja ylösnousemuksellaan jakaa hengellistä elämää ja sen rikkauksia omilleen, niin on selvää, että seurakunnan tehtävä on mennä juuri sairaiden, köyhien ja syntiensä sitomien luo osoittamaan rakkautta ja sen kautta johtaa ihmiset tuntemaan Jumalan sanan pelastavan voiman. Alkuseurakunnan ajoista lähtien köyhien avustaminen, sairaiden hoitaminen, yksinäisten ja surevien lohduttaminen, myötätuntoinen sielunhoito eli diakonia on kuulunut uskovien elämään. Viimeisellä tuomiolla meiltä kysytäänkin erityisesti, miten olemme palvelutehtävämme hoitaneet.

Kun katselemme maailmaa, sen suunnattomia fyysisiä, henkisiä ja hengellisiä tarpeita, voimme helposti lannistua. Enhän minä pieni ihminen tai emme myöskään me pieni uskovien lauma kykene noihin haasteisiin vastaamaan. Pietari huomauttaa kuitenkin meille, ettei kysymys ole koko maailman parantamisesta, sen aika tulee sitten Jeesuksen paluussa. Riittää, että toimimme niiden voimavarojen mukaan, joita Jumala kulloinkin antaa. Riittää, kun olemme uskollisia siinä vähässä, johon Herra meidät johtaa ja mihin Hän antaa tarpeellisen varustuksen.

Päämäärä

Koska sekä julistuksessa että palvelussa on kaiken aikaa kysymys siitä, mitä Herra antaa omilleen, uskovilla tai seurakunnalla ei ole mitään oikeutta ottaa itselleen kunniaa suorittamastaan palvelusta. Kunnia kuuluu kokonaan Jumalalle, joka armolahjat jakaa. Herra on evankeliumin sanoman valmistanut meidän julistettavaksemme ja jakaa voimaa palvelun suorittamiseen. Herra iloitsee siitä, kun voi antaa omilleen julistajan ja palvelijan ilon, mutta Hän tulee surulliseksi joka kerta, kun alamme ylpeillä muka omista saavutuksistamme. *Hänen on kunnia ja valta, aina ja iankaikkisesti. Amen.*

Kerrotaan **Urho Muroman** sanoneen näin: ”Yhteen rukoukseeni Jumala ei koskaan vastannut. Se kuului: ’Herra, älä annan minun ottaa yhtään kunniaa itselleni pitämästäni saarnasta’.” Niin väkevästi kuin Jumala Muromaa käyttikin tuhansien ihmisten pelastukseksi, hän joutui jokaisen puheensa jälkeen tekemään parannuksen syntisestä lihasta nousevasta kunnianhimon synnistä. Kunnia kuuluu kokonaan ja ainoastaan vain Jumalalle Jeesuksen Kristuksen kautta. Sitä mukaan kun kykenemme torjumaan kiitoksenkipeytemme ja keskittymään Jumalan armon ihasteluun, löydämme todellisen ilon ja riemun. Jumalan kunnian varastaminen itse asiassa tuhoaa aitoa iloa ja kiitollisuutta, joka kumpuaa Herran armon ylistämisestä.

Osallisuus Kristuksen kärsimyksiin

Rakkaani, älkää oudoksuko sitä tulenpoltetta, jossa olette ja jossa teitä nyt koetellaan, ikään kuin teille tapahtuisi jotakin outoa. Päinvastoin iloitkaa sitä mukaa kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, jotta saisitte iloita ja riemuja myös hänen kirkkautensa ilmestyessä. (12-13)

Nyt Pietari palaa jälleen uskovien kokeman kärsimyksen teemaan, mutta liittää sen olennaiseksi osaksi Jeesuksen paluun odotusta. Edellä hän on jo useita kertoja rohkaissut uskovia ottamaan kärsimyksensä pyhittävänsä lahjana Herran kädestä, niin jopa kutsuna siunauksen perimiseen. Raamattu ei missään lupaa uskoille helppoa elämää tässä ajassa. Kärsimykset ovat luonnollinen osa uskonelämää. Nyt hän avaa lisänäköalan näköalan Kristuksen kärsimysten osallisuuden tuottamaan iloon.

Kirjoittaessaan hän varmaan muisteli Jeesuksen sanoja hänelle ylösnousemuksen jälkeen: *”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Kun olit nuorempi, sinä vyötit itsesi ja kuljit, minne tahdoit. Mutta kun vanhenet, sinä ojennat kätesi ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut, minne et tahdo.” Näin sanoessaan hän ilmaisi, millaisella kuolemalla Pietari oli kirkastava Jumalaa. (Joh. 21:18-19)*

Myös Paavali kirjoitti omasta halustaan osallistua Kristuksen kärsimyksiin seuraavaa:

Haluan tuntea Kristuksen ja hänen ylösnousemuksensa voiman ja hänen kärsimyksensä osallisuuden ja tulla hänen kaltaisekseen samastumalla hänen kuolemaansa, kunhan vain pääsen ylösnousemukseen kuolleista. (Fil. 3:10-11)

Uskovassa vaikuttaa siis Jeesuksen ylösnousemusvoima. Sitä Paavali halusi päästä kokemaan sitä yhä syvemmin, jotta hän kykenisi sitten myös osallistumaan Jeesuksen kärsimyksiin. Hän tiesi, ettei se olisi hänelle mahdollista muuten kuin siten, että ensin pääsee ylösnousemusvoimasta osalliseksi. Tässä järjestys on päinvastainen kuin Jeesuksella. Jeesus kärsi ensin Golgatalla ja sen jälkeen nousi kuolleista.

Uskova ei kykene osallistumaan Jeesuksen kärsimyksiin ilman ylösnousemusvoimaa. Mutta sen varassa Paavali saattoi kirjoittaa:

Siksi olen mieltynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin ja ahdistuksiin, joihin joudun Kristuksen tähden, sillä kun olen heikko, silloin olen voimakas. (2. Kor. 12:10)

Paavali oli kääntymisensä yhteydessä saanut Herralta merkillisen sanan Ananiaksen välittämänä: *"Mene, sillä hän on minun valittu aseeni viemään minun nimeäni pakanakansojen ja kuninkaiden ja Israelin lasten eteen. Minä osoitan hänelle, kuinka paljon hän joutuu kärsimään minun nimeni tähden."* (Ap.t. 9:15-16)

Kysymys ei ollut siitä, että Jeesus halusi Paavalin kärsivän ikään kuin kostonä siitä, miten paljon pahaa hän oli ennen pelastumistaan kristityille tehnyt. Kysymys oli suurimmasta mahdollisesta luottamuksen osoituksesta Paavalille. Jumala osoitti rakkauttaan meitä syntisiä ihmisiä kohtaan antamalla oman Poikansa Golgatan kärsimyksiin. Jeesuksen kärsimysten mitta on Jumalan rakkauden mitta. Nyt Herra halusi antaa Paavalin päästä mahdollisimman lähelle Jumalan kärsivän rakkauden olemusta siten, että Paavali saisi kärsiä Kristuksen ruumiin, seurakunnan hyväksi. Sen keskellä hän pääsisi syvimmin tuntemaan kärsivän Jumalan rakkauden syvyyttä. Mutta Paavalille se oli mahdollista vain Kristuksen ylösnousemusvoimasta käsin.

Vastaavalla tavalla Jumala oli aikanaan päästänyt Aabrahamin tuntemaan omaa rakkauttaan, kun hän sai tehtäväkseen uhrata oma poikansa lisäksi vieläpä samassa paikassa, missä 2000 vuotta myöhemmin Isä Jumala uhraisi oman Poikansa Jeesuksen syntiemme sovituksi. Aabraham pääsi niin lähelle taivaallisen Isän rakkauden tuskaa, kuin ihminen täällä ajassa voi. Samalla tavalla Paavali halusi päästä tuntemaan Jumalan rakkauden syvyyttä kärsimyksen tiellä.

Nyt Pietari osoittaa, että ne koettelemukset ja ahdingot, joihin uskovat joutuvat ovat osallisuutta Kristuksen kärsimyksiin sikäli, kuin ne johtuvat siitä, että he haluavat seurata Jeesusta. Kristus sovitti maailman kärsimyksillään. Uskovan kärsimykset eivät ole sovittavia vaan johtuvat siitä, että he Kristuksen rakkaudesta haluavat levittää sovituksen sanomaa. Silti ne ovat nimenomaan Kristuksen kärsimystä, sillä Herra itse on niissä mukana. Niistä kärsimyksistä saa siksi jo nyt iloita, vaikka lopullinen ilo saavutetaan Jeesuksen toisessa tulemisessa.

Kristuksen nimen tähden

Jos teitä pilkataan Kristuksen nimen tähden, olette autuaita, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää päällänne. Älköön näet kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tai siksi, että sekaantuu hänelle kuulumattomiin asioihin. Mutta jos hän kärsii kristittynä, älköön hävetkö, vaan ylistäköön tästä nimestään Jumalaa. (14-16)

Nyt Pietari tarkentaa, ettei kaikki kärsimys ole Kristuksen nimen tähden tulevaa. Voimme omilla synneillämme saada osaksemme kärsimystä, joka uskoille on kuritusta, jotta he tekisivät synneistään parannuksen. Synnin tuottamaa kärsimystä uskovan tulee tietenkin välttää kaikin tavoin. Sen sijaan Kristuksen nimen tähden saatu pilkka on osoitus Jumalan Pyhän Hengen asumisesta yllämme. Se kertoo, että olemme "autuaita". Sana autuas tarkoittaa "ylen onnellinen" tai "ylen onniteltava". Se ei toisin kuin suomen arkikielessä viittaa kuitenkaan tunnetilaan, vaan siihen

asemaan, jollaisena Jumala näkee ihmisen. Siksi sanalla tarkoitetaan Raamatussa samaa kuin pelastettu tai joskus myös jo kirkkauteen päässyttä ihmistä. Pelastettu autuas on näet jo nyt osallinen tulevasta katoamattomasta kirkkauden perinnöstä.

Pilkan ja häväistyksen kestäminen ei ole helppoa, sillä jokainen haluaisi olla muiden ihmisten hyväksymä. Siksi uskovilla on pilkan kohteeksi joutuessaan kiusaus hävetä Jeesusta. Oikea asenne on kuitenkin pitää ”kristityn” nimeä kunnianaan. Sana ”kristitty” esiintyy Raamatussa vain kaksi kertaa. Ensi kertaa Antiokiassa Jeesuksen seuraajia pilkattiin ”kristuslaisiksi” eli kristityiksi ja Pietarin kirjeen kirjoittamisajan kohtana sitä käytettiin edelleen uskovista pilkkasanana. Nimitys on kuitenkin kunniasana, sillä se sisältää sen, että kuulumme Kristukselle ja vaellamme Kristuksessa eli puettuna Häneen, Hänen vanhurskautensa vaatteeseen. On Jumalan suurta armoa, kun saamme olla uskovia kristittyjä.

Tuomion aika

Aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta. Mutta jos se alkaa meistä, mikä onkaan niiden loppu, jotka eivät tottele Jumalan evankeliumia? Jos vanhurskas vaivoin pelastuu, mihin joutuukaan jumalaton ja syntinen? (17-18)

Jeesuksen toinen tuleminen merkitsee maailmalle viimeisen tuomion tulemistä. Siinä tuomarina toimii Jeesus, joka ihmiseksi tullessaan kykenee täysin ymmärtämään tuomionsa kohteet. Hän on myös ainoa, joka on siihen mennessä kokenut syntien iankaikkisen rangaistuksen Golgatan ristillä. Siksi Hän tietää millaisen tuomion Hän antaa niille, jotka joutuvat kadotukseen. Vastaavasti Hän tietää millaisen uuden kirkkauden valtakunnan Hän antaa omilleen.

Viimeisellä tuomiolla Jumala saattaa täydellisen oikeuden voimaan. Kaikki vääryyttä kärsineet saavat hyvityksen ja kaikki vääryyden tekijät saavat oikeudenmukaisen rangaistuksen. Synti poistetaan lopullisesti Jumalan maailmankaikkeudesta. Taivaassa ei ole syntiä eikä kadotuksessakaan kukaan voi tehdä syntiä, koska siellä kärsitään pelkästään oikeuden vaatimaa tuomiota.

Sanoillaan ”*Aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta*” Pietari viittaa Jumalan temppelin puhdistukseen Vanhassa testamentissa. Kristuksen toista tulemistä edeltää Jeesuksen opetuksen ja Ilmestyskirjan mukaan raskas tuomioiden aika Jumalalle selkensä kääntäneelle ihmiskunnalle. Samalla se on kristilliselle seurakunnalle puhdistuksen aikaa vainojen keskellä. Jumalan seurakunta joutuu kulkemaan hyvin vaikean ajan lävitse, mutta sen ei tarvitse kuitenkaan pelätä kadotustuomiota, koska se on Kristuksen verellä lunastettu ja kaikki syntinsä anteeksi saanut taivaan perillinen. Silti sen tie ennen Jeesuksen paluuta on kärsimyspolku.

Kärsimysten keskellä turva

Sen tähden myös ne, jotka kärsivät Jumalan tahdon mukaan, uskokoot sielunsa uskollisen Luojan haltuun ja tehkөөt sitä, mikä on hyvää. (19)

Koska uskovalle kansalle Jeesuksen paluuta edeltävät kärsimykset ovat puhdistavaa tulta eikä tuhoavaa tuomion tulta, niin se saa levätä turvallisesti Luojan, taivaallisen Isän hoidossa. Kukaan eikä mikään voi riistää siltä voittopalkintoa, jonka Jeesus on sille hankkinut. Kärsiessään uskova voi olla vakuuttunut siitä, että hänelle tapahtuu Jumalan tahto. Uskon olemus on itsensä jättäminen toisen Henkilön rakkau-

den ja tekojen varaan. Siksi uskovan ei tarvitse heittäytyä jonkinlaisena uhrina passiivisuuteen vaan häntä kutsutaan kaiken keskellä aktiivisesti tekemään hyvää. Sillä viimeisten päivien ahdistustenkin keskellä Herra haluaa edelleen pelastaa ihmisiä. Siksi Jumalan kansa saa jatkaa evankeliumin julistamista ja rakkauden palvelua siihen päivään asti, kun Herra saapuu suuressa kirkkaudessaan.

Rakkaus voittaa kärsimyksissä

Evankelista **Ki'ichi Ariga** (40) tuli uskoon 14 vuotta vanhana. Hänen kotinsa oli erittäin ankarasti buddhalainen ja hänen äitinsä opetti häntä pienestä pitäen suorittamaan joka aamu säädetyt rukoukset ja uhrin rangaistuksenkin uhalla.

Buddhalaisuus ei kuitenkaan tyydyttänyt hänen etsintäänsä ja janoaan sydämen rauhaan. Lopulta hän joutui epätoivoon. Hän päätyi heittäytymään junan alle omaksi tuhoskeksi, koska ei löytänyt lepoa sydämeensä. Mutta pieni kun oli, hän jäikin kiskojen väliin ja juna kulki hänen ylitseen vahingoittamatta häntä lainkaan. Hän jatkoi epätoivoista etsintäänsä seuraavaan uuteen vuoteen asti.

Uusi vuosihan on japanilaisten tärkein uskonnollinen juhla. Kun hän aattoiltana oli matkalla erääseen kuuluisaan temppeleihin suorittamaan puhdistusriitit ennen käymistä uuteen vuoteen, hän tapasi erään kristityn ystävänsä. Tämä pyysi häntä tulemaan kanssaan kirkkoon sinä iltana. Ariga vastusteli, mutta silloin poika heitti hänet parilla karateotteella maahan ja pakotti hänet mukaansa evankelioimiskokoukseen. Kyseessä oli Arigan elämän ensimmäinen kristillinen tilaisuus. Mutta niin vain kävi, että Ariga vielä sinä iltana antoi elämänsä Jeesuksen käsiin ja sai kokea pelastuksen ja syntiensä anteeksiantamisen.

Seitsemän vaikeata vuotta seurasi hänen uskoon tulemistaan. Hänen uskonsa tähden kotiväki painosti ankarasti ja vainosi häntä. Monen monituiset kerrat hän palatessaan illalla jostakin hengellisestä tilaisuudesta joutui lukittujen ovien eteen. Vaikka saattoi sataa tai olla kylmä talvi-ilma, kukaan ei suostunut avaamaan hänelle, vaikka hän sitä pyytämällä pyysi. Seitsemän vuoden uskollisen esirukouksen jälkeen hänen äitinsä vastustus murtui. Äiti tuli uskoon ja tuntemaan Jumalan rakkauden Jeesuksessa, mutta Arigan rukoustaistelu omaistensa puolesta ei ollut sillä vielä ohi.

Muutama vuosi myöhemmin hän meni naimisiin erään kristityn tytön kanssa. Kysymyksessä oli tyypillinen japanilainen "järjestetty" avioliitto. Häät vietettiin Kobessa verrattain kaukana Arigan vanhempien kodista. Juhlan jälkeen hän ei lähtenytäkään nuorikkonsa kanssa hämmäskelle jättäen vanhempansa ja omaisensa outoon suurkaupunkiin, vaan hän meni yhdessä heidän kanssaan Osakaan ja vei heidät erääseen suureen evankelioimiskokoukseen. Kun sinä iltana kutsuttiin nousemaan seisomaan niitä, jotka tahtoivat lähteä Jeesusta seuraamaan, hänen isänsä ja kaksi veljeään nousivat ja saivat myös kokea pelastuksen Jeesuksessa. Vuonna 1975 kaikkiaan 41 hänen omaisistaan ja sukulaisistaan on eläviä kristittyjä. Myöhemmin Ariga toimi erään teologisen seminaarin rehtorina ja karismaattisen siiven evankelioimisjärjestön johtajana. Vielä 2024 hän toimii Herran sanan julistajana.

Entä sinä?

Tajuatko sinä, että kaiken loppu on lähellä? Odotatko sinä Jeesuksen paluuta koomaan omansa Isän taivaalliseen kotiin? Ellet, niin tänään Jeesus kutsuu sinua luokseen. Tänään on vielä armonaika, vielä voit polvistua Herran Kristuksen eteen taivuttaa sydämesi tunnustamaan syntisi ja huutamaan Häntä avuksesi. Hän haluaa pelastaa sinut aina lopullista kirkkauden valtakuntaa myöten. Mutta Hänen seuras-

saan täällä ajassa joudut kyllä kärsimään monenlaista, mutta iankaikkista tuomiota ei sinulle ikinä tule. Käänny siis Herran puoleen ennen, kuin se on liian myöhäistä.

Sinua taas, joka jo tunnet Herran, kutsutaan tänään ottamaan armolahjasi käyttöön, julistamaan Herran sanaa ja palvelemaan rakkaudessa ihmisiä heidän iankaikkiseksi pelastukseksi.